

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 lipca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., na podstawie art. 1 ust 8 Ustawy z dnia 9 listopada 2012r. o umorzeniu należności pozostałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (Dz.U z.2012r., poz. 1551) w przedmiocie umorzenia należności z tytułu składek określił w przypadku E. W. (1), iż:

1) według stanu na dzień 14.01.2015r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenie społeczne - za okres 01.2004-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 55600,61 zł, w tym tytułu składek 28249,61 zł i odsetek- 27351zł.

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres 01.2004r.-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 21144,30zł, w tym z tytułu składek 10733,30zł i odsetek 10411zł.

c) Fundusz Pracy-za okresy 01.2004r.-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 4.516,98zł, w tym z tytułu składek -2287,98zł i odsetek -2229zł.

2) warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1.01.1999r. nie objęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi od dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w Ustawie z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U .z 2015r. poz. 121 ze zm.) oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18.04.2008r. w sprawie szczególnych zasad i trybu postępowania w sprawie rozliczania składek, do których podania jest zobowiązany ZUS (Dz.U.z 2008r., nr 78, poz.465 ze zm.).

W uzasadnieniu tej decyzji ZUS podniósł, iż na podstawie art. 1 ust.1 powołanej wyżej Ustawy z 9.11.2012r. na wniosek osoby obowiązkowo podlegającej ubezpieczeniom społecznym w okresie od 1.01.1999r. do 28.02.2009r. z tytułem prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art.8 ust 6 Ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2015r.,poz.121 ze zm.) umarza się nieopłacone składki na to ubezpieczenie za wskazany wyżej okres oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, a także koszty egzekucyjne.

Zgodnie zaś z treścią art. 1 ust. 10 cytowanej wyżej Ustawy z dnia 9.11.2012r. warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie, na dzień wydania decyzji o umorzeniu, należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP oraz Fundusz Emerytur Pomostowych za okres od 1.01.1999r. do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca działalność oraz odsetek, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych.

Natomiast składki na ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 1.01.1999r. do 28.02.2009r. w przypadku gdy dotyczą one okresów, za które osoby prowadzące działalność nie posiadają zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne nie podlegają umorzeniu.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. w dniu 19 lutego 2016 roku E. W. (1) złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi podnosząc, iż zaskarżona decyzja ZUS nie określa wysokości kwoty należności składkowych niepodlegających umorzeniu, brak uwzględnienia jej uwag i wniosków oraz nieprzeprowadzenie postępowania wyjaśniającego odnośnie istniejącego zadłużenia i jego wysokości z należytą starannością.

Nadto wnioskodawczyni podniosła, że zaskarżoną decyzję przesłano do niej w okresie letnich miesięcy, w okresie jej pobytu w C. po wielokrotnym przesuwaniu przez ZUS terminu do wydania tej decyzji. ZUS nie podjął ponownej próby

doręczenia jej tej decyzji w konkluzji wnioskodawczynie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do organu rentowego do ponownego rozpoznania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o odrzucenie odwołania E. W. (1) na podstawie art. 477⁹ § 1 kpc z uwagi na znaczne przekroczenie przez nią ustawowego terminu do złożenia odwołania, tj. 1 miesiąca i o zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz ZUS kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 17 maja 2011 roku ZUS I Oddział w Ł. uznał, że E. W. (1) z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnym, rentowym, wypadkowemu od 1.01.1999r. do 17.01.2011r.

W decyzji tej ZUS określił miesięczne podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy (k.22-25-decyzja ZUS z 17.05.2011r.)

W dniu 14.01.2015r. E. W. (1) wystąpiła do ZUS I Oddziału w Ł. z wnioskiem o umorzeniu nieopłaconych składek na podstawie przepisów Ustawy z dnia 9.11.2012r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (Dz.U.z 2012r. poz 1551) (k.2 załączonych akt ZUS – wnioski).

Pismem z dnia 10 lutego 2015r. ZUS I Oddział w Ł. powiadomił w dniu 25.02.2015r. E. W. (1) o wszczęciu postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym w związku z wnioskiem z 14.01.2015r. oraz o tym, że wnioskodawczynie ma prawo do czynnego uczestnictwa w tym postępowaniu, a przed wydaniem decyzji do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie wnioskodawczynie została poinformowana, że zgodnie z treścią art. 41 kpa, w toku prowadzonego postępowania strona ma obowiązek zawiadomić ZUS o każdej zmianie adresu. W razie zaniedbania tego obowiązku doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny (k.6-7 załączonych akt ZUS-pismo ZUS z 10.02.2015r. i dowód doręczenia tego pisma wnioskodawczynie).

Pismem z dnia 15.06.2015r. doręczonym wnioskodawczynie w dniu 19.06.2015r. ZUS I Oddział w Ł. zawiadomił E. W. (1) o nadal trwającym postępowaniu wyjaśniającym w sprawie ustalenia prawidłowego salda oraz o wyznaczeniu nowego terminu zakończenia sprawy do dnia 14.07.2015r. (k.27-28 załączonych akt ZUS-pismo ZUS z 15.06.2015r. i dowód doręczenia wnioskodawczynie tego pisma)

W dniu 14.07.2015r. ZUS I Oddział w Ł. wydał odnośnie E. W. (1) decyzję w sprawie umorzenia należności z tytułu składek i określił, iż:

1) według stanu na dzień 14.01.2015r. umorzeniu będą podlegały należności z tytułu składek na:

a) ubezpieczenie społeczne-za okres 01.2004-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 55600,61 zł, w tym tytułem składek 28249,61 zł i odsetek- 27351zł.

b) ubezpieczenie zdrowotne-za okres 01.2004r.-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 21144,30zł, w tym z tytułu składek 10733,30zł i odsetek 10411zł.

c) Fundusz Pracy-za okresy 01.2004r.-05.2004r. i 07.2004r.-02.2009r. w łącznej kwocie 4.516,98zł, w tym z tytułu składek -2287,98zł i odsetek -2229zł.

2) warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Należności z tytułu składek za okres od 1.01.1999r. nie objęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi od dnia wpłaty włącznie zgodnie z zasadami określonymi w Ustawie z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 121 ze zm.) oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18.04.2008r. w sprawie szczególnych

zasad i trybu postępowania w sprawie rozliczania składek, do których podania jest zobowiązany ZUS (Dz.U.z 2008r., nr 78, poz.465 ze zm.) (k.37-37 odw. załączonych akt ZUS-decyzja ZUS z 14.07.2015r.)

Decyzja ta została wydana i doręczona wnioskodawczyni na wskazany przez nią adres (...)-(...) Ł., ul. (...) w sposób zastępczy - „przez awizo”. Decyzję tę wysłano w dniu 15.07.2015r. i awizowano ją w dniu 17.07.2015r., a następnie awizowano powtórnie w dniu 27.07.2015r. oraz zwrócono do ZUS I Oddział w Ł. w dniu 3 sierpnia 2015 roku (k. 36 załączonych akt ZUS-dowód zastępczego doręczenia decyzji ZUS z dnia 23.12.2014r.)

Wnioskodawczyni od lipca 2015r. do 19.02.2016r. była osobą zdrową oraz w okresie od 16 lipca do 26 lipca 2015r. przebywała w sanatorium w C.. E. W. (1) nie informowała ZUS I Oddział w Ł. o zmianie miejsca pobytu w tym okresie.

Po powrocie z sanatorium w C. wnioskodawczyni jeździła do P. do swojej mamy, gdyż była ona chora i musiała się nią zająć.

Wnioskodawczyni posiada skrzynkę pocztową na swojej posesji. E. W. (1) jest po rozwodzie z mężem, który nie posiada klucza do jej skrzynki pocztowej i nie mieszka razem z wnioskodawczynią (okoliczność przyznana przez E. W. (1) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016r. 00:10:00-00:18:30).

Do wnioskodawczyni wraz z decyzją z dnia 14 lipca 2015r. ZUS I Oddział w Ł. przesłał pismo z 14.07.2015r. o tym, iż informacją o kwocie należności niepodlegających umorzeniu może otrzymać w siedzibie I Oddziału ZUS w Ł. od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 15.00 wraz z informacją o osobie odpowiedzialnej za udzielenie tej informacji i numerem telefonu do tej osoby (k.35-pismo ZUS z 14.07.2015r., k. 36- dowód doręczenia tego pisma).

O treści decyzji ZUS z 14.07.2015r. wnioskodawczyni została poinformowana w ZUS w dniu 19.01.2016r. gdy skontaktowała się z organem rentowym (okoliczność przyznana przez wnioskodawczynię na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 roku 00:00:53-00:05:35, okoliczność bezsporna).

Od czerwca 2015r. do 18 stycznia 2016 roku wnioskodawczyni nie kontaktowała się z ZUS Oddziałem w Ł., gdyż czekała na decyzję ZUS w przedmiocie warunków umorzenia składek na ubezpieczenie.

W dniu 5.09.2016r. E. W. (1) wniosła do ZUS I Oddziału w Ł. o wskazanie przez ZUS wysokości składek zaległych niepodlegających umorzeniu (k.13-13 odw.- wniosek E. W. (okoliczność przyznana przez wnioskodawczynię na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016r. 00:00:53-00:05:36 i 00:10:00-00:13:20)

W piśmie z dnia 27.09.2016r. ZUS I Oddział w Ł. poinformował wnioskodawczynię o wysokości i okresach składek na ubezpieczenie niepodlegających umorzeniu (k.14i14 odw.-pismo ZUS z 27.09.2016r. okoliczność przyznana przez E. W. na rozprawie w dniu 8.12.2016r. 00:00:53-00:05:35).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił w oparciu o dokumenty załączone do akt sprawy i akt ZUS, w tym pisma kierowane przez ZUS I Oddział w Ł. do E. W. (1) związane z postępowaniem wyjaśniającym toczącym się przed ZUS w związku z wnioskiem E. W. o umorzenie przedmiotowych zaległych składek na ubezpieczenia, a nadto o okoliczności przyznane przez samą ubezpieczoną na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016 roku oraz w pismach kierowanych do ZUS i Sądu.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy w Łodzi odmówił twierdzeniom wnioskodawczyni, że nie otrzymała awiza (powiadomienia jej o przesyłce przez Poczta) związanego z doręczeniem jej zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 14.07.2015r. wraz z pismem ZUS z tej samej daty oraz że być może z jej skrzynki pocztowej wyjął je jej mąż.

W ocenie Sądu takie twierdzenia E. W. (1) są gołosłowne, gdyż brak jest na podnoszone przez nią okoliczności jakichkolwiek dowodów w tym zakresie. Wnioskodawczyni przyznała zaś na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016r., że nie mieszka z mężem, z którym jest po rozwodzie oraz, że na jej posesji znajduje się skrzynka pocztowa, do której kluczy jej były mąż nie posiadał.

Brak też jest pism E. W. (1), z których treści wynikałoby, że dokonywała ona reklamacji doręczeń na poczcie czy też zgłaszała jakieś uszkodzenia jej skrzynki pocztowej, które powodowały, że korespondencja do niej nie docierała.

Brak jest również pism wnioskodawczyni skierowanych do ZUS odnośnie wadliwego doręczenia wnioskodawczyni przedmiotowej decyzji czy też innych pism z ZUS do niej kierowanych. Analiza załączonych akt ZUS wskazuje na to, że kierowane wcześniej pisma przez ZUS do wnioskodawczyni na wskazany przez nią adres: Ł., ul. (...), zawsze były przez E. W. (1) odbierane.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że powtórne awizo przedmiotowej przesyłki z zaskarżoną decyzją ZUS z 14.07.2015r. i pismem ZUS z tej samej daty miało miejsce w dniu 27 lipca 2015r. , a odesłanie przesyłki do ZUS I Oddziału w Ł. w dniu 3.08.2015r., tj. już po powrocie wnioskodawczyni z sanatorium w C., którego to pobytu E. W. również nie wykazała w toku procesu.

Z powyższych względów Sąd odmówił wiary takim twierdzeniom wnioskodawczyni, która wiedząc, o tym z wcześniejszego pisma ZUS z 15.06.2015r., iż nowy termin zakończenia sprawy w tym przedmiocie wyznaczony jest na dzień 14.07.2015r. nie skontaktowała się z ZUS I Oddziałem w Ł. , aż do dnia 19.01.2016r. odnośnie wydania decyzji przez ZUS w przedmiocie warunków umorzenia zaległych składek na ubezpieczenie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie E. W. (1) podlega odrzuceniu.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 kpc odwołanie do Sądu od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

W myśl art. 477⁹ § 3 kpc Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się. Ciężar udowodnienia powyższych okoliczności oraz faktu złożenia odwołania we właściwym terminie spoczywa na wnioskodawcy (art. 232 kpc)

Dla stwierdzenia, czy termin do złożenia odwołania został zachowany podstawowe znaczenie ma ustalenie daty doręczenia decyzji stronie odwołującej się od niej. W tym zakresie kierować się należy regułami ustanowionymi w postępowaniu administracyjnym, albowiem faza poprzedzająca postępowanie sądowe w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter postępowania administracyjnego (art. 40 do 45 kpa).

Zgodnie z tymi przepisami pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela lub pełnomocnika - temu przedstawicielowi lub pełnomocnikowi. Jednostkom organizacyjnym i organizacjom społecznym doręcza się pisma w lokalu ich siedziby do rąk osób uprawnionych do odbioru pism lub na adres do doręczeń wskazany przez stronę. Przepis art. 44 kpa stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z dyspozycją art. 41 k.p.a. w toku postępowania administracyjnego strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadamiać organ administracji publicznej o każdej zmianie swego adresu, w tym adresu elektronicznego.

W razie zaniedbania tego obowiązku (o czym organ powinien pouczyć) doręczenie pisma pod dotychczas wskazany adres ma skutek prawny.

Obowiązek określony w art. 41 powstaje od daty zawiadomienia strony o wszczęciu postępowania administracyjnego (por. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 16 lutego 2006r sygn. SA/Wa 1352/05 opublikowany w LEX nr 203667.)

Osobom fizycznym pisma doręcza się w sposób określony w art. 42 i 43 kpa. Natomiast w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 kpa może mieć zastosowanie tzw. doręczenie zastępcze określone w art. 44 kpa. Zgodnie z tym przepisem:

1) operator pocztowy w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez operatora pocztowego;

2) pismo składa się na okres czternastu dni w urzędzie właściwej gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika urzędu gminy (miasta) lub upoważnioną osobę lub organ.

W myśl § 2 tego przepisu zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.

Zgodnie z treścią § 3 tego przepisu w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia.

Treść § 4 tego przepisu wskazuje, że doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

W sytuacji gdy nastąpi prawny skutek procesowy doręczenia decyzji, późniejsze ponowne doręczenie stronie decyzji nie może być uznane za ponowne doręczenie. Trzeba też mieć na uwadze, że skutki procesowe ustawa łączy z doręczeniem w formie prawem przewidzianej a nie z zapoznaniem się z treścią pisma przez stronę jak i z faktycznym otrzymaniem tego pisma. (por. Wyrok WSA w Lublinie z 28.05.2014r. I SA/Lu (...), opubl. w L. pod nr (...), i por. postanowienie NSA z 10.04.2014r w sprawie II OSK 855/14 opubl. w L. pod numerem (...))

W niniejszej sprawie Sąd z urzędu dokonuje sprawdzenia zachowania przez stronę terminu do wniesienia odwołania, ale także w przypadku stwierdzenia opóźnienia, ocenia jego rozmiar oraz jego przyczyny. Sąd ma możliwość potraktowania spóźnionego odwołania tak, jakby zostało wniesione w terminie. Może tego jednak dokonać pod warunkiem uznania, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne oraz, że nastąpiło z przyczyn niezależnych od skarżącego i stosownie do oceny tych okoliczności odwołanie odrzuca albo nadaje mu bieg. Wymienione w art. 477⁹ § 3 kpc przesłanki przyjęcia i rozpoznania odwołania mimo jego złożenia po upływie terminu muszą wystąpić łącznie, tj. oba warunki: przekroczenia terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się przy czym ocena, czy przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się jest pozostawiona ocenie Sądu. Brak którejkolwiek z wymienionych przesłanek skutkuje zastosowaniem sankcji w postaci odrzucenia odwołania. Ocena nadmierności opóźnienia powinna być odniesiona do końcowej daty miesięcznego terminu do wniesienia odwołania, a zatem opóźnienie powinno być liczone nie od daty otrzymania decyzji organu rentowego lecz od końca terminu na wniesienie odwołania. (por wyrok SN z 24.06.2015r sygn. IUK 347/14 opubl. w LEX nr 1771401, wyrok SN z dnia 18.03.2015r – sygn. I UK 271/14 opubl. w LEX nr 168220, wyrok SA we Wrocławiu z 23.09.2014r – sygn. II AUa 531/14 opubl. w LEX nr 1953216, postanowienie SA w Szczecinie z 11.04.2014 – sygn. II AUz 31/14 opubl. w LEX nr 1451801, wyrok SN – sygn II UK 340/13 z dnia 14.03.2014r opubl. w LEX pod nr (...), postanowienie SA w Gdańsku z 22.07.2013r. – sygn. II AUz 233/13 opubl. w LEX nr 1353692, postanowienie SA we Wrocławiu z 7.08.2012r w sprawie III AUz 174/12 opubl. w LEX nr 1216432 oraz SA we W. z 27.03.12r – sygn. III AUz 77/12 opubl w LEX nr 1164697, postanowienie SA w Reszowie z 27.09.2012r – sygn. III AUz 73/12 opubl. w LEX nr 1217762, por. Wyrok SN z 8.06.2004r sygn. III UK 45/04 opubl. w LEX nr 585844)

Przedmiotowa decyzja ZUS z 14.07.2015r. została wydana i doręczona wnioskodawczyni na jego adres zamieszkania i jednocześnie adres do doręczeń wskazany przez nią, tj. (...)-(…) Ł., ul. (...). Należy dodać, że adres zamieszkania wnioskodawczyni do dnia dzisiejszego nie uległ żadnej zmianie.

W ocenie Sadu Okręgowego decyzja została więc wysłana do E. W. (1) na właściwy adres (strona odwołująca się tej okoliczności zresztą nie kwestionowała) oraz spełnione zostały warunki doręczenia tej decyzji określone w art. 44 kpa,

tj. „przez awizo” co odpowiada również warunkom doręczenia określonym w art. 139 § 1 kpc. Sąd uznał, że doszło więc do skutecznego doręczenia wnioskodawczyni zaskarżonej decyzji z dnia 14 lipca 2015r.

Strona nie udowodniła w toku procesu braku pozostawienia zawiadomienia o przesyłce pod adresem Ł. ul. (...). Takie twierdzenia strony nie zostały poparte bowiem żadnymi dowodami.

Decyzję należy więc uznać za doręczoną z dniem 1.08.2015 roku. Odwołanie od tej decyzji wnioskodawczyni złożyła dopiero w dniu 19 lutego 2016 r. mimo, iż miesięczny termin do złożenia odwołania minął w dniu 1.09.2015 r., a więc po upływie 4 miesięcy i 18 dni. Należy więc uznać, że przekroczenie terminu do złożenia odwołania było w tej sprawie niewątpliwie nadmierne.

Wprawdzie w dniu 19.01.2016r. wnioskodawczyni w istocie zapoznała się w ZUS z treścią przedmiotowej decyzji z dnia 14.07.2015r., ale to nie rodzi prawnego skutku procesowego doręczenia tej decyzji w sytuacji skutecznego doręczenia tej decyzji ZUS wcześniej przez awizo z dniem 1.08.2015r.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawczyni nie udowodniła zasadnie w toku procesu, że nie dotarło do niej pismo zawiadamiające o przesyłce z poczty czyli dwukrotne awizo.

Brak na tę okoliczność jakichkolwiek dowodów, jak również na to, że zostały one wyjęte przez byłego męża wnioskodawczyni zwłaszcza, że jak sama przyznała nie dysponował on kluczem do tej skrzynki. Wnioskodawczyni nie zgłaszała też ani na pocztę, ani w ZUS reklamacji odnośnie nieprawidłowości w doręczeniu tej przesyłki ani innych przesyłek na jej adres wskazany przez E. W. w ZUS.

W tej sytuacji uznać należy, że odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS z 14.07.2015r. zostało złożone do Sądu Okręgowego w Łodzi przez E. W. (1) po terminie oraz przekroczenie tego terminu jest nadmierne.

Wnioskodawczyni nie wykazała również w toku procesu dostatecznie, iż przekroczenie terminu do złożenia odwołania nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się.

Należy podkreślić, że E. W. (1) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2016r. przyznała, że w okresie od lipca 2015r do 19 lutego 2016r. była osobą zdrową, jak również, że w okresie od dnia 16 lipca do dnia 26 lipca 2015r. przebywała w sanatorium w C. oraz, że nie powiadomiła ZUS o zmianie wówczas swojego miejsca pobytu mimo toczącego się postępowania wyjaśniającego w tej sprawie i planowanym jego zakończeniu do dnia 14.07.2015r. o czym została poinformowana przez ZUS w piśmie z dnia 15.06.2015r. doręczonym jej 19.06.2015r.

Nadto należy podkreślić, iż powtórne „awizo” dotyczące przedmiotowej decyzji miało miejsce w dniu 27.07.2015r. , a więc po powrocie wnioskodawczyni z sanatorium.

W ocenie Sądu nie stanowi dostatecznego usprawiedliwienia fakt, że po powrocie wnioskodawczyni z C. musiała jeździć do P. do chorej matki przez 3 tygodnie.

Na uwagę zasługuje fakt, w świetle wskazanych wyżej okoliczności, że E. W. (1) od lipca 2015 roku do 19 stycznia 2016r. w ogóle nie kontaktowała się z ZUS I Oddziałem w Ł. mimo, iż wiedziała, że postępowanie w sprawie określenia warunków umorzenia zaległych składek na ubezpieczenie ma zakończyć się przed ZUS do dnia 14.07.2015r. Taka bezczynność wnioskodawczyni w tym przedmiocie nie jest niczym uzasadniona. Mimo dobrego stanu zdrowia E. W. (1) odwołanie złożyła dopiero w dniu 19 lutego 2016r. , a więc po upływie 4 miesięcy i 18 dni od upływu miesięcznego terminu do złożenia odwołania.

W orzecznictwie sądowym do niezawinionych przez stronę przyczyn uchybienia terminu do złożenia odwołania zalicza się np. nagłą chorobę strony, która uniemożliwiła podjęcie czynności procesowych, przerwę w komunikacji, powódź, udzielenie stronie wadliwej informacji co do terminów zaskarżenia, a także nieprawidłowości w doręczeniu pisma sądowego. Przy ocenie istnienia lub braku winy w uchybieniu terminu procesowego jako kryterium przyjmuje się obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od osoby przejawiającej dbałość o własne, życiowo ważne

sprawy, w tym wypadku interes Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (por. postanowienie SN z dnia 14.01.1972r sygn. II CRN448/71 opubl. w OSP 1972nr 7-8, poz 144, postanowienie SN z 14.04.1999r – sygn II UKN 555/98 opubl. W OSNAPiUS z 2000r nr 14, poz. 561, postanowienie SN z dnia 25.04.2008r – sygn. I UZ 1/08 – nie publikowane).

Strona dbająca należycie o własne interesy powinna zabezpieczyć bowiem sposób odbioru korespondencji i przekazać o tym informację do ZUS w przypadku nieobecności w miejscu zamieszkania tym bardziej, gdy toczy się postępowanie administracyjne z jej udziałem oraz powinna też o takiej nieobecności powiadomić ZUS. (por. Wyrok WSA w Gdańsku z 29.05.2014r.-sygn. III SA/GD 172/14 opubl. w L. nr (...)).

Zgodnie z treścią art. 477⁹§3 kpc oraz cytowanych wyżej orzeczeń Sądów do merytorycznego rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego po upływie miesięcznego terminu niezbędne jest łączne spełnienie obu warunków, tj. przekroczenie terminu nie może być nadmierne, a przyczyna tego musi być niezależna od odwołującego się. Brak którejkolwiek z tych przesłanek skutkuje zastosowaniem sankcji w postaci odrzucenia odwołania. Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że w świetle orzecznictwa sądowego fakt nieznanomości prawa nie może być uznany za okoliczność usprawiedliwiająca uchybienie terminowi do złożenia odwołania (niepublikowany wyrok NSA z 29.08.1997r. (...) SA 101/96)

Uwzględniając wszystkie wskazane wyżej okoliczności oraz okoliczność przekroczenia terminu przez E. W. (1) do złożenia odwołania i braku dowodów potwierdzających złożenie odwołania w terminie przez E. W. (1) bądź potwierdzających, że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej się, Sąd Okręgowy w Łodzi uznał, iż odwołanie w niniejszej sprawie jest spóźnione oraz podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁹ § 3 kpc.

Na podstawie art. 98 kpc w związku z § 9 ust 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.z 2015r. poz. 1801 tj.) Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od E. W. (1) na rzecz ZUS I Oddziału w Ł. kwotę 360zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego organu rentowego, który reprezentowany był w procesie przez radcę prawnego.

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni -adw. J. C..